

DZIENNIK NARODOWY

wychodzi o godz. 8-ej rano z wyjątkiem poniedziałków i dni poświęconych

TEATR

Dalszy ciąg olbrzymiej sensacyjnej serii Fantomasa stanowiącej razem 13 obrazów. Długość 20.000 m.

„VICTORIA”

ZAMEK FANTOMAS

Program od wtorku 15-go do piątku 18-go stycznia 1918 roku włącznie

Wielki wstrząsający dramat detektywny w 4-ch aktach
Sensacyjna, podniecająca akcja

MIŁOŚĆ i MODA

A miłość snem tylko była

komedja w 2-ch aktach

wesoła komedja z życia artyst. w 3-ch aktach

Od soboty 19-go stycznia

CYRK Fern Andra'y

KINO

„CZARY”

Początek w dniu powszednie o g. 4-ej, w dniu świąteczne o g. 3-ej.

Napisy na obrazach polskie i niemieckie

Nowy program od czwartku 17 do niedzieli 20 stycznia 1918 r. włącznie

Cienie przeszłości

Przepiękny dramat w 5-ciu częściach, w głównej roli znakomita artystka HELA MOJA

Fatalne zaręczyny Kubusia
zabawna komedja

ANONS: od poniedz. 21 stycz. nadzwyczajny obraz ze słynną i znaną pięk. Marją Widal w roli głównej pt.

RODZINA DUCHÓW

TEATR POLSKI HENRYKA CZARNECKIEGO

SOBOTA 19 stycznia 1918 roku

Generał huzarów

operetka w 3-ch aktach Ziehrera
Tańce — Ewolucje

NIEDZIELA 20 stycznia br. DWA PRZEDSTAWIENIA

o g. 4 po poł. po cenach niższych
Królowa Kinematografu

operetka w 3-ch aktach I. Gilberta
Tańce — Ewolucje.

o g. 8 m. 15 wiecz. po cenach zwykłych
Prymas Cyganów

operetka w 3-ch aktach E. Kalmar
Tańce — Ewolucje.

2-ga LOTERJA KLASYCZNA NA RZECZ TOWARZYSTW KULTURALNO-OSWIATOWYCH

23.500 zasadniczych losów, na które pada 11.750 wygranych i 10 premii

GŁÓWNA WYGRANA 350.000 MAREK

Ciągnienie 21 i 22 lutego 1918 r. — OPLATA ZA CAŁY LOS 24 Mk.

ZARZĄD W WARSZAWIE — KRÓLEWSKA 23.

O los ziem okupowanych

Dalsze rokowania pokojowe

Wiedeń. (BK) C. k. Biuro korespondencyjne donosi z Brześcia Litewskiego pod datą 15 bm.: Wczoraj popołudniu austro-niemiecka i rosyjska komisja dla spraw terytorjalnych odbyła swe czwarte posiedzenie.

Przeciw przewlekaniu narad

Sekretarz stanu Kuehlmann zakomunikował, że sprzymierzone rządy postanowiły na sformułowane propozycje delegacji rosyjskiej odpowiadać również w formie sformułowanej ustnie. Wskazał jednak na nadzwyczajną stratę czasu i mało posuwający się naprzód wynik tego rodzaju układów. Jeżeli się istotnie chce dojść do pokojowego zakończenia, to w przyszłości jest wskazaniem, aby materiały najpierw omówić a następnie jednemu państwu z każdej strony polecić tylko zredagowane wnioski. Ci dwaj panowie musieliby starać się wynaleźć wspólną platformę, a gdyby to było niemożliwe, to wzajemnie punkty sporne po porozumieniu się ująć w formę pisemną.

Propozycje rosyjskie nie do przyjęcia

Następnie odczytano materialną odpowiedź sprzymierzonych, w której powiedziano, że propozycje delegacji rosyjskiej, dotyczące rozwoju rzeczy na ziemiach Rosji, okupowanych przez mocarstwa centralne, tak dalece różnią się od poglądów sprzymierzonych, że w przedłożonej formie określone być muszą jako nienadające się do przyjęcia. Nie mają one charakteru kompromisu, do jakiego dążą państwa centralne, lecz przedstawiają się raczej jako jednostronne żądanie rosyjskie, które wyklucza życzenie, aby uzasadnione powody zostały wzajemnie wciągnięte w kalkulację.

Mimo to, delegacje austro-węgierska i niemiecka gotowe są jeszcze raz, a tym razem w sposób sformułowany, dać jasny wyraz swym poglądom na rozważane kwestje i podjąć jeszcze jedną próbę, czy pożądaną przez nie kompromis może być urzeczywistniony.

O części obsadzonych przez sprzymierzonych ziem traktowano w punkcie 1)

rosji niemieckiej; ta materia nie wymaga przeto dalszych wyjaśnień.

Kwestja obszarów, obsadzonych dotąd przez sprzymierzonych, które posiadają własny byt państwowy, pod względem czysto czasowym, dałaby się podzielić na 4 stadjja: okres między zawarciem pokoju z Rosją a ukończeniem demobilizacji rosyjskiej i okres między pokojem rosyjskim a pokojem powszechnym; okres stadjjum przejściowego dla nowych narodów, w końcu definitywne stadjum, w którym w nowych państwach przeprowadzona zostanie pełna organizacja państwową.

Należy ponownie wskazać na to, że dla mocarstw centralnych wraz z zawarciem pokoju z Rosją nie łączy się żadną miarą pokój powszechny, że są one raczej zmuszone prowadzić wojnę dalej z innymi przeciwnikami.

Wobec rządu rosyjskiego sprzymierzone delegacje oświadczają ponownie, iż są zapatrywania, że istniejące, zgodnie z ustrojem konstytucyjnym, organa w nowych tworach państwowych należy tymczasowo uważać jako w zupełności uprawnione do wyrażania woli szerokich kół ludności.

Dla kwestji powstania osobowości państwowej posiada wielkie znaczenie wyrok sądu najwyższego w Waszyngtonie z roku 1808, w którym orzeczono, że prawa zwierzchnicze Stanów Zjed. Ameryki północnej uznane być muszą za istniejące w pełni i całości od dnia ogłoszenia ich niepodległości, tzn. od 4 lipca 1776, zupełnie niezależnie od uznania jej ze strony Anglii w układzie z r. 1772.

Sprzymierzone delegacje przyjmują akt oświadczenia, że rząd rosyjski z faktu przynależności okupowanych ziem do dawnego cesarstwa rosyjskiego nie wysnuwa żadnych wniosków, któreby ludności tych ziem nakładały jakiegokolwiek prawno-

państwowe zobowiązania w republiki rosyjskiej, oraz, że granice b. c. cesarstwa rosyjskiego, granice, które utworzone zostały skutkiem gwałtów i zbrodni przeciw narodom, zwłaszcza przeciw narodowi polskiemu, znikły wraz z caratem, jak również o tem, że główne zadanie rządu rosyjskiego nie na tem polega, aby bronić dalszego przymusowego pozostawania wspomnianych ziem w ramach państwa rosyjskiego, lecz na zapewnieniu rzeczywistej wolności w stanowieniu o wewnętrznych urządzeniach państwowych i międzynarodowym stosunku tych ziem.

W związku z tem należałoby postawić pytanie, z jakiego stosunku prawnego rząd rosyjski wywodzi swe uprawnienie i zobowiązanie do występowania w celu zabezpieczenia rzeczywistej wolności samostanowienia tych ziem, aż do ostateczności tzn. w danych okolicznościach aż do dalszego prowadzenia wojny.

Jeżeli fakt, iż okupowane ziemie należały do obrębu dawnego cesarstwa rosyjskiego, nie uzasadnia żadnego zobowiązania ludności tych ziem względem republiki rosyjskiej — to nie jest zrozumiałem, na czym republika rosyjska opiera swe prawa i obowiązki względem tej ludności. Jeżeli jednak delegacja rosyjska stoi na stanowisku, że republika rosyjska posiada takie prawo, to w istocie zakres terytorjum jest polityczną przesłanką dla wykonywania prawa samostanowienia rządu przejściowego i formy objawienia woli, tj. 4 punkty co do których należy dążyć do zgody.

Oświadczenie sprzymierzonych

Ad. 1) Twierdzenie, że prawo samookreślenia się przysługuje narodom, a nie także częściom narodów, nie odpowiada naszemu pojmowaniu tego prawa. Także części narodów mogą w sposób prawny

ostanowie samostność i odłączenie się. Nie oznacza to bynajmniej, że granica ekonomiczna ma być miarodajna dla odgraniczenia tych części. Kurlandja, Litwa i Polska stanowią jednostki narodowe.

Niemcy i Austro-Węgry nie mają zamiaru wcielić do swych państw okupowane obecnie ziemie. Nie zamierzają one również ziemie te zamazać do przyjęcia tej lub owej formy państwowej. Muszą jednak zapewnić sobie i narodom okupowanych ziem zupełnie wolną rękę co do zawierania układów wszelkiego rodzaju.

O wycofanie wojsk

Art. 2) Wycofanie wojsk jest niemożliwe, jak długo trwa wojna światowa, jednak można dążyć do tego, aby — o ile na to pozwolą okoliczności militarne — wojska pozostały przez taki czas, jaki jest niezbędny do utrzymania porządku i zakładów technicznych w kraju. Dążyć można do utworzenia żandarmerji narodowej. Co się tyczy powrotu uchodźców i ewakuowanych podczas wojny, to kwestja ta poruczona być może specjalnej komisji.

Art. 3) Propozycja rosyjska nie jest dość jasna i wymaga dalszego wyjaśnienia. W każdym razie należy dodać, że wraz ze zbliżaniem się pokoju powszechnego wybranym zastępcom ludności krajowej — ma być zapewniony w wzrastającym zakresie współdziałanie także w zadaniach administracyjnych.

Votum ludowe czy referendum?

Art. 4) Delegacje sprzymierzone są zasadniczo gotowe zgodzić się, aby *votum* ludowe na szerokiej podstawie sankcjonowało uchwały co do przynależności państwowej tych ziem. Jednostronne referendum wydaje się niepraktycznym. Także *votum* oparte na szerokiej podstawie wybranych lub uzupełnionych ciał przedstawicielskich według zapatrywania sprzymierzonych uważają za ostateczne. Takie *votum* nie może być odwołane. Rad ko-

powołany się na drodze referendum skutkiem uchwał zgromadzeń narodowych, wybranych na szerokiej podstawie. Ożywione pragnieniem ponownej polityki, rządy Niemiec i Austro-Węgier uczyniły te daleko idące propozycje, lecz równocześnie dodają, że stanowią one najszersze ramy, w jakich mogą się jeszcze spodziewać pokojowego porozumienia. Przy rozwinięciu tych zasad przejści byli wynikającym z obowiązku zamiarem nie dopuszczenia do osłabienia swej zdolności obronnej, jak długo toczy się jeszcze nieszczęsna wojna, jak również mieli intencję, aby pewnym narodom, graniczącym z ich ziemiami zapewnić możliwość ostatecznego i samodzielnego decydowania o swej własnej przyszłości, aby przytem nie popadły w stan ostatecznej nędzy i rozpacz.

Atoli porozumienie między Rosją i mocarstwami centralnymi w tych ciężkich sprawach jest tylko wówczas możliwe, jeżeli także Rosja okaże poważną wolę dościsła do układu jeżeli zamiast próbować stawiać jednostronne dyktaty, starać się będzie obserwować sprawę także z przeciwnej strony i znaleźć tę drogę, która jedynie prowadzi do pokojowego wyniku. Tylko pod warunkiem takich intencji mogą delegacje mocarstw sprzymierzonych żywić nadzieję pokojowego załatwienia konfliktów.

Odpowiedź Trockiego

Następnie oświadczył Trocki, iż spodziewa się, że odczytana właśnie odpowiedź mocarstw centralnych w każdym razie usunęła wątpliwości co do trudności formalnych, jakie dla delegacji rosyjskiej powstały skutkiem mowy, wygłoszonej na poprzednim posiedzeniu przez gen. Hoffmanna. Delegacja rosyjska jest zdania, że prowadzi układy pokojowe ze stroną, która uosabia rząd niemiecki. Jeżeli gen.

Hoffmann wskazał na to, że rząd rosyjski opiera się na swej przewadze siły i posługuje się gwałtem, to należy w każdym razie zauważyć, że także rząd niemiecki opiera się na sile. Jak długo społeczeństwo składa się z rewolucyjnych klas, tak długo władza rządu opierać się będzie na sile i przemocą utrzymywać będzie swe panowanie. Musi jednak w sposób najkategoryczniejszy zaprotestować, że rząd jego każdego inaczej myślącego uznaje za zbrodniarza.

To, co rządy innych krajów wzdyga przy czynnościach rządu rosyjskiego, stanowi kierunek, w jakim on używa swej siły i w którym nie jest w stanie wprowadzić go w błąd. Dlatego też, gdy rząd rumuński próbował posługiwać się na ziemi rosyjskiej, środkami gwałtu przeciw rewolucyjnym żołnierzom i robotnikom, on i jego przyjaciele stąd zaproponowali rządowi w Petersburgu uwiezić posła rumuńskiego wraz z personelem, oraz rumuńską misję wojskową, co się już stało.

Trocki wskazał następnie jeszcze raz na to, że konflikt powstał z Ukrainą, które, ku jego ubolewaniu, nie są jeszcze w zupełności załatwione, w żaden sposób nie mogą ograniczać prawa narodu ukraińskiego do samostanowienia o sobie i nie przeszkodziły rządowi rosyjskiemu w uznaniu niezawisłości republiki ukraińskiej.

Filozofja prawa a wyroki

Następnie mówił Trocki o losie okupowanych ziem i wyraził zdanie, że z dotychczasowych wywodów zastępców niemieckich można wysnuć wniosek, iż rozstrzygnięcie o losie tych ziem powinno nastąpić bez względu na to, czy dany naród jest w stanie ująć decyzję w swe dłonie. To może tylko wzmocnić poglądy delegacji rosyjskiej na podrzędną rolę, jaką odgrywa filozofja prawa w kwestji decydowania o losach narodu. Kto dokładnie czytał historję orzeczeń amerykańskiego najwyższego trybunału sądowego, ten wie, że w sprawie Texas vs. Johnson, gdzie chodziło o prawo, o które walczy Rosja, względnie aby mogli wykazać swe uprawnienia do przedstawicielstwa swych narodów. Kuehlmann wyraża ponownie gotowość powołania do obrad takich przedstawicieli, a to pod warunkiem już uprzednio przedłożonym, że ukazanie się tych przedstawicieli w Brześciu Litewskim, także przez delegację rosyjską będzie w ten sposób pojmwane, że presumpcja stawiania się państwowego tych krajów przez wysłanie posłów, także z rosyjskiej strony zostanie przyjętą.

Replika Kühlmanna

Kühlmann oświadczył następnie co do mowy gen. Hoffmanna, że zarówno dla siebie jak i dla gen. Hoffmanna pragnie zastrzedz prawo powrócenia do tej sprawy. Prawno-państwowe stanowisko państwa niemieckiego Trocki zupełnie dobrze scharakteryzował. Kanclerz, jedyny odpowiedzialny minister państwowy, we wszystkich dziedzinach polityki zagranicznej udziela swym organom miarodajnych instrukcji; zresztą wobec ścisłej zgody politycznej, panującej między mówcą a gen. Hoffmannem, jest samo przez się zrozumiałe, iż w poglądach ich niema sprzeczności.

Zasadnicza różnica

Kühlmann, mówił dalej: Zasadnicza różnica między naszymi pojęciami i delegacji rosyjskiej jest ta, że my, w przeciwieństwie do niej, budujemy na rzeczywistości, że my bez zrywania i gwałtownego przejścia w owoch okolicach chcemy wytworzyć uporządkowane życie państwowe i że nie chcemy z czystej niewolniczej miłości dla teorii stworzyć najpierw zupełną próżnię i w niej dopiero zezwalać na kształtowanie się państwa.

Zresztą z zadowoleniem przyjmuje on do wiadomości, że delegacja rosyjska gotowa jest przystąpić do szczegółowej dyskusji i wyjaśnienia poszczególnych różnic w ujęciu sprawy. Proponuje on i nadal trzymać się metody prac zaproponowanej przez delegację rosyjską i przystąpić do rzeczywistej dyskusji szczegółowej nad czterema punktami, zawartymi w odpowiedzi czwórsojuszu. Spodziewam się — zakończył Kühlmann — że w ciągu niewielu dni postąpimy tak daleko, że z całą jasnością i w pełni poczucia odpowiedzialności będziemy mogli powiedzieć, czy trudności mogą być przezwyciężone, czy też próby tu podjęte trzeba będzie porzucić.

Trocki oświadczył na to, że zdaniem jego można już przejść do rozważania obu odpowiedzi zaproponowanych. Musi jednak zaznaczyć, że w kwestji wycofania wojsk, w żadnym razie nie podziela on poglądów Kühlmanna, jakoby usunięcie się ich miało utworzyć miejsce próżne. Ludy, zamieszkujące obszary Polski, Litwy i Kurlandji w żadnym razie nie znajdują się w trudnym politycznym położeniu, jeżeli wojska okupacyjne zostawią je samym sobie.

Kühlmann wnosi zatem przejść do rozpatrzenia zaproponowanych przez delegację rosyjską czterech punktów, a gdy Trocki objawił na to swą zgodę, posiedzenie skończono, odkładając je na 15 stycznia przed południem.

Wiedeń. (BK) Dnia 15-go bm. odbyły się dwa dalsze posiedzenia austro-węgierskiej komisji dla spraw terytorjalnie politycznych.

Hr. Czernin z powodu choroby nie może brać udziału w posiedzeniach.

Przewodniczący delegacji rosyjskiej podjął już poprzednio omawianą sprawę dopuszczenia przedstawicieli obsadzonych obszarów

do układów pokojowych, aby dać im sposobność bronić wobec całego świata

praw, o które walczy Rosja, względnie aby mogli wykazać swe uprawnienia do przedstawicielstwa swych narodów. Kuehlmann wyraża ponownie gotowość powołania do obrad takich przedstawicieli, a to pod warunkiem już uprzednio przedłożonym, że ukazanie się tych przedstawicieli w Brześciu Litewskim, także przez delegację rosyjską będzie w ten sposób pojmwane, że presumpcja stawiania się państwowego tych krajów przez wysłanie posłów, także z rosyjskiej strony zostanie przyjętą.

Trocki, oświadczył, że nie może przyjąć tej propozycji

ponieważ nie może uznać, iż przedstawiciele ci wyrażają istotną wolę całej ludności tych krajów. A przez to upada sama przez się przedłożona w swoim czasie propozycja.

Kuehlmann stwierdził, że różnice zdań stron rokujących w kwestji, jakie znaczenie przypada uchwałom ciał reprezentacyjnych, istniejących w obsadzonych krajach, nawet w wyczerpującej dyskusji nie dały się sprowadzić na wyśrodkowaną linię, przyczem jednak dodał, że ta okoliczność nie musi doprowadzić do zerwania rokowań, skoro delegacja czwórsojuszu od początku zajmowała stanowisko, że należy wziąć pod uwagę potrzebę potwierdzającej manifestacji woli ludu, o partej o jak najszerszej podstawy. Jeśli się udało osiągnąć zgodę co do warunków tej manifestacji woli ludu na szerszych podstawach — to różnice zdań w kwestji, czy manifestację tę jako ostateczną uważać należy, jego zdaniem nie mogłyby usprawiedliwić rozchwiania się rokowań, i jego daleko sięgającymi skutkami.

Trocki oświadczył, że gdyby zapewnione były przesłanki do głosowania ludowego, to dla praktycznego rozwiązania kwestji byłoby obojętnym, który organ w jakimkolwiek poprzedzającym momencie

presumptywnie uznany zostanie. Rzeczą główną jest, aby zapewniona była niezawisłość i wolność objawu woli. Ten objaw woli musiałby mieć charakter konstytutywny.

Niema dostatecznych powodów, aby losy omawianych terytorjów łączyć z przebiegiem dalszej wojny. Sprawa uregulowania losów okupowanych terytorjów musi być złączona z zawarciem pokoju na froncie wschodnim.

Kühlmann wskazuje na skłonność sprzymierzonych, wyrażoną w art. I. ich formuły do opuszczenia okupowanych ziem, po ukończeniu demobilizacji rosyjskiej. Dalsze ustępstwa w tym punkcie nie są wykluczone, o ile w innych punktach osiągnięta zostanie zgoda.

Wykluczonem jednak jest do opróżnienia ziem, wymienionych w art. II projektu austro-niem. przyjmować termin, któryby się nie liczył z zawarciem powszechnego pokoju.

O warunki głosowania, względnie wyborów

Na posiedzeniu popołudniowym Kühlmann przeszedł do drugiego dyskusyjnego punktu, dotyczącego ogólnych przesłanek politycznych, pod jakimi miałyby się odbywać wykonanie prawa samostanowienia i o ileby obecność wojsk wpływała ujemnie na wolność głosowania, względnie miarodajnego zgromadzenia. Sprzymierzone delegacje mają szczerzy zamiar przywrócić możliwie najwyższą miarę absolutnej wolności politycznej dla głosowania, względnie dla wyborów. Jest to w dużej części jedynie kwestją militarną. Pewna liczba uzbrojonych i karnych sił zbrojnych jest niezbędna celem utrzymania porządku publicznego. Pewna część obecnie na sposób wojskowy zorganizowanych sił jest niezbędna, aby utrzymać w ruchu zakłady ekonomiczne kraju. Z naszej strony dano wiążące przyrzeczenie, że te zorganizowane siły w obszarze, o który chodzi w żądaniu, nie będą rozwijały politycznej działalności ani wywierać nacisku politycznego. Dlatego zastępcy mocarstw centralnych są zdania, że obecność tych sił nie może być szkodliwą dla wolności głosowania.

Trocki, mimo uwagi przewodniczącego, wrócił znowu do sprawy opróżnienia okupowanych ziem.

Kühlmann oświadczył, iż może objąć gwarancję za to, że w czasie, jaki w praktyce potrzebny jest do głosowania względnie wojskowe dopuściłyby zupełne opróżnienie. Nawet przy utworzeniu żandarmerji narodowej, służba bezpieczeństwa publicznego na tych rozległych niebezpiecznych obszarach w przeciągu czasu, potrzebnego na głosowanie nie mogłaby być tak doskonale uregulowana, iżby można zrezygnować z wojskowego ubezpieczenia porządku.

Chodzi o to, czy zdaniem przewodniczącego delegacji rosyjskiej w obecności tych szczupłych sił zorganizowanych odbywające się głosowanie lub akcja wyborcza może być uważana za wolną od nacisku wojskowego lub nie.

Trocki oświadcza, iż musi ograniczyć się do stwierdzenia, że obecność w mowie będących zorganizowanych sił według mniemania rosyjsk. na znaczenie głosowania miałaby bardzo ujemny wpływ. W ścisłym związku z omawianą kwestją pozostaje sprawa powrotu uchodźców i ewakuowanych

do okupowanych ziem. Jego zdaniem głosowanie wówczas dopiero może się odbyć, gdy ci uchodźcy i ewakuowani w większości swej powrócą do swej ojczyzny. Formuła, zawarta w piśmie rzeczonym ze strony Niemiec i Austro-Węgier wydaje się mu zbyt ograniczającą.

Kühlmann oświadczył gotowość przyznania bez dyskusji, że uchodźcy mają mieć prawo powrotu do ojczyzny. Jest jednak zadaniem władz administracyjnych

ustalic, czy i jakie wyjątki należałoby tak ustanowić od tej ogólnej reguły. Prosi przedmówcę, aby celem ułatwienia mu przeglądu, udostępnił mu materiał, jakim w tym względzie rozporządza rząd rosyjski do czego Trocki oświadczył gotowość.

Narady poufne

Wiedeń C.K. Biuro koresp. donosi z Brześcia Litewskiego pod datą 16 b.m.: Dziś przedpołudniem zebrały się delegacje czterech sprzymierzonych mocarstw na wewnętrzne, poufne narady.

Sekretarz stanu Kuhlmann w dłuższej mowie udzielił informacji o stanie prowadzonych w dniach ostatnich z delegacją rosyjską narad w sprawie uregulowania kwestji politycznych i terytorjalnych.

Przewodniczący delegacji bułgarskiej i tureckiej dali jednomyślnie wyraz swej wdzięczności i pełnej zgody z sekretarzem stanu.

Poufne narady z ukraińcami

Wiedeń. Ck. Biuro koresp. donosi z Brześcia Litewskiego d. 16 b.m.: Skutkiem niedyspozycji ministra spraw zewnętrznych, hr. Czernina, odbyła się wyznaczona dziś poufna konferencja z delegatami ukraińskimi w jego mieszkaniu prywatnym.

Półtorej godziny trwające narady, w których brała udział także delegacja niemiecka w pełnej liczbie, doprowadziły do ustanowienia zasadniczego porozumienia co do kwestji przyszłego stosunku politycznego między mocarstwami centralnymi a Ukrainą, przez co uczyniono stanowczy krok naprzód.

Na jutro wyznaczono dalszy ciąg tej poufnej konferencji, która obejmuje także dziedzinę gospodarczą.

Po ukończeniu poufnej przygotowawczej wymiany myśli z delegacją wiedeńską, co oczekiwane jest w najbliższym czasie, przejdzie się do narad szczegółowych.

O połączenie Galicji i Królestwa

Koło pracy Narodowej w Krakowie

Dnia 14 b.m. odbyło się w Krakowie zebranie, zwołane przez szereg wybitnych osobistości tamtejszych, celem porozumienia co do zorganizowania akcji politycznej pod hasłem połączenia Galicji i nowo tworzącego się państwa polskiego pod berem cesarza Karola I i jego następców.

W zebraniu wzięło udział około 200 osób, przedstawicieli różnych kół i stron niwt. Obrady zagał Z. hr. Tarnowski, wskazując, że zebrania pod powyższym hasłem odbywają się w całej Galicji. W wielu powiatach powstały już Koła Pracy Narodowej, mające na celu współdziałanie w jaknajszyszej budowie państwa polskiego.

Referent polityczny, poseł na sejm i red. „N. Ref.”, p. Srokowski, wskazał na niebezpieczeństwa grożące sprawie polskiej, podnosząc, że zapobiec im można przez unję Polski z Austrią.

Dalej motywował mówca potrzebę zjednoczenia wszystkich Kół Pracy Narodowej, co ma się odbyć na zjeździe we Lwowie i przedstawił zebraniu projekt rezolucji politycznej, jaka ma być zakomunikowana jazdowi lwowskiemu do uchwały, określającej główne cele, dla jakich koła mają pracować, a mianowicie: połączenie nowotworzącego się państwa polskiego i Galicji pod berem cesarza Karola, jako króla polskiego, i dynastji Habsburgów — oraz bezwzględne budowanie państwa polskiego z własnym skarbem i armją, opartą na powszechnym obowiązku służby wojskowej.

Wreszcie przedstawił referent wniosek, aby zebrani uchwalili założyć koło oraz wybrali wydział, polecając mu bliższe porozumienie się z kołami innymi, zwłaszcza z lwowskim, co do zjazdu i mającego powstać związku.

Po obszernej i poważnej dyskusji uchwalono jednomyślnie przystąpić do założenia Koła Pracy Narodowej w Krakowie i wybrano wydział z prawem kooptacji, która okaże się potrzebną, zwłaszcza po przystąpieniu do tej akcji powiatu krakowskiego. Przewodniczącym koła wybrano Zdzisława hr. Tarnowskiego, zastępcami pp. Bandrowskiego, Bocheńskiego, J. K. Federowicza. Do wydziału weszli pp. Dwernicki, Estreicher, Haupt, Iglicki, Iwaszkiewicz, Kosobucki, Kot, Ostrowski, Potuczek, Paszkowski, Rakisz, Rożański, Sare, Srokowski, Schneider, T. Starzewski, Skrzyński, Turski, Tilles, Weiner.

Strzały do Lenina

Petersburg. (BK) 15-I. Peter. Ag. tel. donosi: Gdy Lenin, który wczoraj towarzyszył odchodzącemu na front oddziałowi Czerwonej gwardji powracał autotobilem, dano do niego cztery strzały rewolwerowe, które jednak nie były celne.

Wojna domowa dwóch republik

Wiedeń (BK) Donoszą z Petersburga: Wypadki rozgrywane się w południowej Rosji jeszcze nie pozwalają na wytworzenie dokładnego obrazu istotnego stanu rzeczy. „Prawda” podaje, że operujące przeciwko kozakom wojska bolszewickie w sile 30.000 ludzi z dwoma pociągami pancernymi i liczną artylerją stoczyły 14 go dzinną pomyślną bitwę z Ukraińcami pod Jekaterynosławiem. Straty po obu stronach są znaczne. Bitwa pod Brianskiem jest w toku.

Z dworca kolejowego w Łódzowaja pod Charkowem otworzyły wojska bolszewickie ogień na pociąg osobowy, śącząc, że przybyszą nim kozacy. Pomyłka kosztowała 79 ofiar, w czem 34 zabitych.

W Rosławie oczekują uroczystej proklamacji Rzeczypospolitej donieckiej na nowy rok starego stylu.

Ultimatum Rosji do Rumunii

Wiedeń (BK) Pet. aj. tel. donosi: Rada komisarzy ludowych wystosowała do rządu rumuńskiego następujące ultimatum: Komendant 42 dywizji donosi nam, że władze rumuńskie przedsiębiorają wrogie działania przeciwko żołnierzom rosyjskim i nie przepuszczają do nich transportów żywności. 134-ty pnik 43-ej dywizji został przez siły zbrojne rumuńskie otoczony i rozbrojony. Komitet pułku 195-go, jako też oficerowie austriacko-węgierscy, którzy przybyli w odwiedziny na pozycje rosyjskie, zostali aresztowani.

Rada komisarzy ludowych żąda wypuszczenia żołnierzy i oficerów, oraz ukraina władz wojskowych, które owe aresztowania zarządziły, jak też poręczenia, że tego rodzaju zajścia się nie powtórzą. Jeżeli w przeciągu 24 godz. nie nadejdzie odpowiedź nastąpi ogłoszenie zerwania stosunków z naszej strony, oraz zostaną przedsięwzięte jaknajenergiczniejsze środki wojskowe.

Uwolnienie Diamandi'ego

Wiedeń. (BK) Pet. Aj. tel. donosi, że powodem aresztowania Diamandi'ego był wrogi stosunek rumunów do armji rosyjskiej na froncie rumuńskim. Po układach tutejszych członów ciała dyplomatycznego, udał się ambasador amerykański do Lenina, który oświadczył, że po naradzie komisarzy ludowych o g. 4 i pół rano wydał rozkaz uwolnienia Diamandi'ego.

O mąkę z Węgier dla Austrii

Wiedeń. (BK) W związku ze strajkami, rozpoczętymi z powodu wypowiedzenia kwoty mącznej (z Węgier) w Wiedniu i Austrii Dolnej, „N. Fr. Presse” stwierdza, że układy z Węgrami co do ilości dostaw okazują postępy. Po stronie Węgier istnieje skłonność do szybszego dostarczenia zaległych dostaw.

Pomnik Kościuszki na błoniach raclawickich

Z Miechowa piszą nam:

Komendant powiatu miechowskiego pułk Preveaux poruszył myśl, która żywym echem odbija się w sercach polskich, a zwłaszcza w sercach ludności ziemi miechowskiej. Pułk. Preveaux zainicjował mianowicie wystawienie pomnika Kościuszki na polach raclawickich. Otwierając pierwsze posiedzenie sejmiku powiatowego w dn. 28 grudnia zr., wskazał komendant powiatu na święconą w całej Polsce w r. 1917 setną rocznicę zgonu Naczelnika i rzekł: „Ku uczczeniu pamięci tego polskiego bohatera i patrioty postawiono już różne pomniki, najbliższym jest kopiec Kościuszki pod Krakowem, najdalej znajduje się po drugiej stronie oceanu w Ameryce. Lecz właśnie powiat Miechowski, który miał to szczęście pośród swych granic i wskutek ofiarnego udziału swego wiościństwa pod wodzą Bartosza Głowackiego patrzeć na największy tryumf Naczelnika Kościuszki w jego sławnym zwycięstwie pod Raclawicami, właśnie powiat Miechowski nie posiada dotychczas godnego pomnika tego wielkiego Polaka. Jedynie dwie mogiły przy drodze na północ od Miechowa, które przed dwoma laty ku czci bohatera Kościuszki i jego wiernego współbojownika z pod Raclawic, dzielnego włościarza Bartosza Głowackiego skromnymi środkami do porządku przyprowadzić poleciłem, świadczą o tej przestawnej przeszłości. Jakkolwiek sprawa ta nie należy, ściśle biorąc, do zakresu działania reprezentancji powiatowej, to jednak do Was powszechnem zaufaniem całej ludności wybranych zastępców całego powiatu zwracam się obecnie z życzeniem i prośbą, byście mnie, jako przewodniczącemu sejmiku powiatowego, udzieliłi prawa do wdrożenia akcji mającej na celu postawienie godnego pomnika dla bohatera Kościuszki na polu bitwy pod Raclawicami.”

Pomnik stanie z dobrowolnych składek ludności całego powiatu, oczywiście bowiem projekt pułk. Preveaux przyjęli deputaci powiatowi żywą akklamacją. Budowa pomnika zajmie się specjalny Komitet obywatelski.

Z pierwszą składką pospieszył Jen. Gub. hr. Szeptycki, przesyłając w imieniu cesarza Karola 5.000 koron. Jak słyszać z kół deputackich, prześle sejmik powiatowy na najbliższym posiedzeniu podziękowanie cesarzowi za hojny dar na tak drogi nam cel narodowy.

KRONIKA

18 Stycznia, Piątek. Katedry św. Piotra w Rzymie.

Wschód słońca o g. 8 m. 4. Zachód słońca o g. 4 m. 17. Wschód księżycy o g. 10 m. 3 r. zachód księżycy o g. 12 m. 18 pn.

— Wydział wojsk polskich na Ukrainie. Jak donosi „Poczta polska” według „Kijewlanina”, przy sekretarjacie jeneralnym Ukrainy utworzono wydział wojsk polskich. Wydział ten ma się zajmować wszelkimi sprawami, tyczącymi się wojska polskiego. Na prezesa wydziału wybrano kapitana Babiańskiego.

— Kolejarze polacy. „Nowaja Żizn” komunikuje: W Krynku, w gubernji wiatowskiej, odbyło się zebranie ewakuowanych z Królestwa Polskiego kolejarzy polaków, na którym zebrani, jako wolni obywatele niepodległego państwa polskiego, uchwalili zażądać od rządu rosyjskiego natychmiastowego przewiezienia z powrotem do kraju wszystkich kolejarzy polaków, w liczbie 10.000 osób.

Z miasta

— Organizacja właścicieli realności w Piotrkowie. Wczoraj odbyło się w sali Tow. Kredytowego Ziemiańskiego inauguracyjne zebranie ogólne członków nowego stowarzyszenia właścicieli realności pod przewodnictwem inż. Mazurowskiego. Sprawozdanie z przebiegu obrad i rezultat wyborów Zarządu zmuszeni jesteśmy odłożyć do następnych numerów.

— Opuścili nas. W ostatnich dniach zmniejszył się widocznie ruch czarnej giełdy na ul. Kaliskiej, który jej przez długi czas nadawał oryginalne, egzotyczne pigięno. Wtajemniczeni tłumaczą to tem, iż paskarze i spekulanci przenieśli się w ostatnich dniach z Piotrkowa do Radomia i Lublina. Nie zazdrościmy im takiego nabytku.

— Złodziej w ogonkach. Otrzymujemy następujące pismo: W dniu 15 b. m. o godz. 5 popoł. przy sklepie Tamiliny (Kaliska 10) małoletniemu synowi memu skradziono 40 koron i 14 karteek cukrowych. Będąc dotkniętym tak znaczną stratą, ośmielał się ostreżda kupujących cukier, aby pilnie strzegli i karteek i pieniędzy przed złodziejami, stojącymi w „ogonkach”, głównie w celu kradzieży. Milicja przeprowadziła rewizję, ale na ślad nie natrafiono.

St. Nowak.

— Ślizgawica. Po szybkiej odwilży i niewalicy wieczornej wstał mroźny ranek czwartkowy. Na chodnikach w bardzo wielu miejscach nie uprzątnięto śniegu. Toteż powstała ślizgawica, która spowodowała kilka na szczęście niezbyt dotkliwych wypadków. Byłoby pożądanem, aby Milicja wystąpiła z większą energją przy uprzątnięciu chodników. Zauważono bowiem bardzo wiele miejsc w centrum miasta, gdzie śniegu z chodników wcale nie uprzątnięto, czego była rezultatem ślizgawica.

Z Polski

— Katastrofa kolejowa pod Rzeszowem. Z dyrekcji kolei państwowych komunikują: Pociąg pospieszny Nr 10, zdążający ze Lwowa do Krakowa, zderzył się 14 stycznia, w Trzcinie koło Rzeszowa z pociągiem pospieszonym Nr 9, jadącym do Lwowa. Skutki nieszczęśliwego wypadku są poważne, gdyż zabitych jest 12 osób, a rannych około 50. Pociąg ratunkowy z lekarzami przybył natychmiast po wypadku. Dochodzenia w toku. Z Krakowa wyjechała komisja, mająca stwierdzić, kto ponosi winę wypadku.

— Strejk w „Reformie”. skończył się onegdaj zwycięstwem strejkujących współpracowników. Zyskali ustalenie minimum płacy (600 koron) i niewypowiadanie posad aż do końca roku bieżącego.

— Jeszcze jeden bolszewik z Lublina. W „Ziemli lub.” czytamy: Z Kopenhagi donoszą nam, iż do tzw. komisariatu do spraw polskich bolszewicy wprowadzili Mandelbauma. Jest nim postać znana w swoim czasie w Lublinie. Lubelski Mandelbaum, urzędnik Banku Łódzkiego, żyd z pochodzenia, w roku 1914 przyjął wyznanie protestanckie i ożenił się z córką jednego z polskich patriotów.

Jechał na wschód, Lubelski Mandelbaum, dyrektor banku, był przyjacielem Mikołaja Krylenki, obecnego rosyjskiego generalissimusa. Przy pewnej okazji Mandelbaum wyraził się w imieniu polaków: „Tam w Radzie Regencyjnej są panowie wielmożni, więc ona nie jest naszą panią.”

— Oszust w habitcie. Z Włocławka donoszą: Aresztowano tu Józefa Działkowskiego, który ubrawszy się w habit i opasawszy długim różańcem, chodził po wsiach i udając zakonnika wyludzał od włościarń składek niły na klasztor Braci Mniejszych. Towarzyszył mu w wędrowkach niejaki Luśniewski, udający organistę, a jeszcze nieschwytany. W mieszkaniu Działkowskiego zarządzono rewizję i wykryto znaczną sumę pieniędzy oraz skład artykułów spożywczych.

O uchylenie prawa wyłączenia

Berlin (BK) Berlińska izba panów przekazała komisji wniosek o uchylenie prawa wyłączenia skierowanego przeciwko polakom.

Wymiana grzeczności

Berlin! (BK) Polska Rada Regencyjna po powrocie z podróży wystosowała do cesarza Wilhelma i kanclerza Hertlinga telegram, w którym wyraża wdzięczność za przychylnie i gościnne przyjęcie oraz przeświadczenie, że wymiana zdań do jakiej była sposobność w Berlinie, przyczyni się do wzmocnienia dobrych stosunków i wzajemnego zaufania. W odpowiedzi cesarz Wilhelm wyraził życzenie, aby pierwsze odwiedziny w niemieckiej stolicy stały się kamieniem węgielnym dla umocnienia stałej przyjaźni i zacieśnienia stosunków pomiędzy Niemcami a Polską

Komunikat austriacki

Wiedeń. Urzędowo 17 stycznia 1918. Front włoski: Między Brentą a Monte Petrika przeciwnik ograniczył swą działalność bojową po bezskutecznych, obfitych w straty atakach dnia poprzedniego i do gwałtownych napałów ogniowych.

W walkach dnia 14 i 15 b.m. wzięto do niewoli 12 oficerów i przeszło 300 żołnierzy.

Z piotrkowskiej Rady miejskiej

Rozprawy nad aprowizacją

Sprawozdanie, złożone przez prezydenta Nowickiego i rajcę Rapackiego, dyrektora Komisji Apropowizacyjnej, wywołało parugodzinną, chwilami burzliwą dyskusję.

Do głosu zapisał się pierwszy radny Żerkowski, który w przemówieniu swoim poddał krytyce wadliwości i braku w dziedzinie aprowizacji w mieście, popierając swoje wywody faktami. Ludność robotnicza, którą mówca reprezentuje skarży się coraz głośniejszemu na ten system i domaga się szybkiej zmiany tych fatalnych stosunków.

R. Lewandowicz mówił o nadużyciach w sklepach aprowizacyjnych miejskich. Mówca przytoczył konkretny wypadek, który spotkał jego córeczkę. Udała się ona do sklepu aprowizacyjnego nr. 2 po zakupy, płacąc tam pewną kwotę. Ponieważ jednak brakło jej pieniędzy, wróciła do domu po resztę brakującej sumy i z kwotą tą udała się ponownie do wspomnianego sklepu po odbiór produktów. Tam jednak sklepowy oświadczył jej, że od niej poprzednio żadnych pieniędzy nie otrzymał i domagał się, aby zapłaciła całą sumę. Dziewczynka z płaczem wróciła do domu, a mówca udał się bezzwłocznie do rajcy Rapackiego, aby wdrożyć dochodzenia dla wyjaśnienia sprawy i ukarania winnego. Dotychczas jednak Apropowizacja w tej materji nic nie przedsięwzięła. Te i tem podobne fakty — mówił r. Lewandowicz — wywołują wśród rzeszy ubogich rozgoryczenie, które bynajmniej nie jest pożądane.

R. Karbowski również zacytował szereg krytycznych uwag na temat nieprawidłowości w gospodarce aprowizacyj-

nej i domagał się kontroli nad sklepami aprowizacyjnymi. W końcu swych wywodów r. Karbowski zgłosił w tej materji wniosek imieniem szeregu stowarzyszeń robotniczych zarówno chrześcijańskich jak i żydowskich.

R. dr. Sobański wyraził opinię że wszelkie fakty skonstatowanych nadużyć i niewłaściwości powinny być skierowane na drogę sądową.

R. ks. prof. Bromski oświadczył: Sprawozdania p. prezydenta i rajcy Rapackiego o stanie aprowizacji napełniają nas niepokojem i budzą poważne wątpliwości i refleksje. Dowiedzieliśmy się że z 250 gramów mąki będą raczej zmniejszone do 210 a zaoszczędzone w ten sposób 40 gramów będą magazynowane na miesiące krytyczne. Będziemy magazynować rezerwy mąki, oszczędzone na ludności, z naszą szkodą, a później może przyjdzie ktoś obcy i z rezerw tych nie odniesiemy pożytku.

Mówca oświadcza się za utrzymaniem dotychczasowej normy chleba 250 gramów i za wdrożeniem akcji, gdzie należy, aby stan aprowizacji w mieście poprawić.

Ks. Bromski mówił dalej o nafcie. Nafty niema w Piotrkowie, bo popełniono oszustwa z kartkami naftowymi, — mówi sprawozdanie. „Dziennik Narodowy” również coś o tem wspominał. Powinniśmy więc byli słyżeć, czy wdrożono śledztwo w tej sprawie i jakie były jego wyniki. Tymczasem wiadomo powszechnie, że nafta jest w mieście, a dlaczego my jej dostać nie możemy?

Ks. Bromski mówił o śrubowaniu cen przez ziemiaństwo za artykuły. Patrzymy

na ziemiaństwo jako na klasę przodującą, tymczasem ta klasa smutnymi głoskami zapisuje się na kartach czasów dzisiejszych.

Następnie zajął się ks. Bromski interpelacją w sprawie aprowizacji, podaną przez „Dziennik Narodowy” i wniesioną na plenum Rady. Z interpelacji tej widzimy, że w sklepach aprowizacyjnych dzieją się nadużycia. Robotnicy i ich przedstawiciele atakują nas za to tutaj, a my się bronimy, jak gdybyśmy byli na ławie podsądnych. Wśród sfer uboższych jest wrzenie i z niem się musimy liczyć. Jeżeli są nadużycia w sklepach, to należy natychmiast wysadzić Komisję kontrolującą. (Huczne oklaski).

R. Wrzesiński powiedział się również za wybraniem Komisji kontrolującej dla zbadania gospodarki aprowizacyjnej.

R. Dr. Sobański wskazał na potrzebę ukrócenia nadużyć, o ile takie istnieją.

W odpowiedzi zabrał głos rajca Rapacki, który przyznał możliwość nadużyć w sklepach aprowizacyjnych. Komisja przeciw każdemu nadużyciu wystąpi z całą bezwzględnością, musi jednak posiadać dostateczne dowody spełnionej nieprawidłowości. Usunięto już 4 funkcjonariuszy sklepowych, gdy okazała się wiarna po ich stronie. Komisja aprowizacyjna nie lęka się bynajmniej kontroli, owszem, każdej chwili gotowa jest przedstawić swoje księgi etc. czynnikiem kompetentnym do zbadania. Mówca prosił jednak, aby nie wybierano *ad hoc* specjalnej komisji kontrolującej. W najbliższych dniach zostanie wydany regulamin sprzedaży chleba, aby każdy wiedział, czego ma żądać w sklepie, a więc sprawiedliwej wagi, odtarowanie woreczka etc.

Po tych wyjaśnieniach r. Fainkind imieniem wnioskodawców cofnął tę część

wniosku, która domagała się wysadzenia komisji kontrolującej dla zbadania gospodarki miejskiej, poczem jednomyślnie przeszedł następujący wniosek r. Karbowskiego:

Wniosek r. Karbowskiego i towarzyszy

Rada miejska wobec rozpaczliwego położenia i groźnej postawy szerokich warstw ludności miasta, ze względu na brak niezbędnych produktów spożywczych oraz nafty i węgla postanawia zwrócić się do Generalnego Gubernatorstwa z następującymi żądaniem:

1) zaprzestanie wywozu z kraju zboża, tłuszczów i innych produktów spożywczych oraz ograniczenia dostaw dla wojska, w celu umożliwienia Krajowej Radzie Gospodarczej dostarczenia potrzebnego dla miasta kontyngentu zboża z innych powiatów.

2) o wydanie rozporządzenia celem bezzwłocznego dostarczenia dla miasta odpowiedniej ilości nafty i cukru i uruchomienia wszystkich zapasów tychże, znajdujących się u miejscowych spekulantów oraz zapasu nafty, będącego w rozporządzeniu Komendy pow.

3) Ograniczenie wywozu węgla z kopalni okupacji austro-węgierskiej, celem możliwości dostarczenia potrzebnej ilości węgla kostkowego na potrzeby kraju.

Po załatwieniu szeregu innych spraw posiedzenie zakończono o 11 godzinie w nocy.

— Armja włoska, z Lugano donoszą: Według „Corriere della Serra”, nowy kontyngens żołnierzy powołanych pod broń we Włoszech wynosi przeszło 800.000. Ogółem zatem, wliczając wszystkie kontyngensy lat od 1874 do 1899 r., liczba żołnierzy włoskich, stojących, pod bronią, wyniosłaby 5 milionów.

ZAWIADOMIENIE

Komisji Apropowizacyjnej miasta Piotrkowa

W sklepie Komisji Apropowizacyjnej m. Piotrkowa (Bykowska 73 w piątek 3 Maja) odbywa się sprzedaż następujących towarów:

Za kuponami przy kartkach chlebowych:

1. Purofeket po 1 paczce na 4 kupony Nr. 5.

Bez kartek i kuponów:

- Sardynki po 1 pudełku
- Marmelada jabłkowa lub powidła po 2 funty.
- Esencja octowa po ¼ funta.
- Pasta do obuwia czarna i żółta po 1 pudełku.
- Ser holenderski.
- Włoszczyzna suszona.
- Figi.
- Mydło toaletowe (benzoesowe).
- Naczynia emalowane.
- Rodzynki.
- Mydło do prania po 1 kawałku lub po 3 małe.
- Soda oczyszczona po ½ funta (tylko w Centralnym).

Dla zakładów fabrycznych i rzemieślniczych Biuro Komisji sprzedaje gwoździe, smołowiec, smołę, drzewny klej kostny, smar do wozów, olej mineralny i cylihydro-
wy i t. d. 2000

- Śledzie po 1 sztuce (tylko w Centralnym).
- Krochmal (w sklepie Centralnym).

Tylko w Hurtowni

- Skóry.
- Pończochy i skarpetki.
- Guziki.
- Igły i szpilki.
- Gotowe spodnice i paltoty.
- Chustki wełniane (dla kobiet).
- Materjały bławatne.
- Podeszwy gumowe.
- Zelówki drewniane i całkowite podeszwy drewniane na trepy i obuwiu.

W sklepach dzielnicowych

- Kawa odżywcza bez kuponów.
- Soda do prania po 1 funcie na 8 kuponów Nr. 7.
- Sól po 2 funty na 1 kupon Nr. 9.
- Świece po 1 sztuce na 2 kupony Nr. 4.

ŚWIERZBĘ

SZYBKO LECZY MYDLANA

„MAŚĆ D-ra HEBDY”

Nie plami białizny, ma przyjemny zapach. Żądać w aptekach i skl. apt. Skład główny Tow. Akc. Fr. KARPINSKI w Warszawie, Elektoralna № 35.

ZAWIADOMIENIE

Inspektor Komisji Hodowlanej przy Centr. Tow. Roln. zawiadamia, że licencja ogierów na r. 1918 odbywać się będzie w powiecie Piotrkowskim:

w Wolborzu 21 stycznia
w Piotrkowie 22 stycznia
w Belchatowie 23 stycznia

w Krzesławie 24 stycznia
w Chabielicach 25 stycznia
w Gorkowicach 4 lutego 64

Ogłoszenie

1817

Wydział Hypoteczny Królewsko-Polskiego Sądu Okręgowego w Piotrkowie ogłasza, że po śmierci niżej wymienionych osób otwarto postępowanie spadkowe:

1) Po zmarłym Moszku Ingsterze, synu Abrama, współwłaścicielu nieruchomości w dobrach Rokitno nr. 17, pow. Będzińskiego.

2) Po zmarłej Magdalenie z Kacperczyków Dziubeckiej wierzycielce sumy rubli tysiąc (1000) zabezpieczonej na osadzie nr. 3 w Szczekaniczy pow. Piotrkowskiego.

3) Po zmarłej Marji z Pruskich Łuszczewskiej, właśc. dóbr Wojska i dóbr Ignaców pow. Rawskiego.

4) Po zmarłym Edwardzie Reszke synu Jana, właśc. dóbr Garnek pow. Noworadomskiego i dóbr Wola Mokrzeńska pow. Częstochowskiego, oraz współwłaśc. dóbr Kłobukowice i Kuchary pow. Częstochowskiego.

5) Po zmarłym Lucjanie Knopfie, synu Edmunda właśc. osady włośc. Zdry pow. Łaskiego.

6) Po zmarłym Zygmuncie Romockim, synu Kazimierza, właśc. dóbr Dobranice i Dobraniczki litera A. powiatu Piotrkowskiego.

Termin zamknięcia postępowania spadkowego wyznaczony został na dzień 4-go Maja 1918 roku, w którym osoby zainteresowane mają się stawić w kancelarji Pisarza Hypotecznego pod skutkami prekluzji.

Piotrków, 16 października 1917 r.

Pisarz Hypoteczny Konarzewski.

AKUSZERKA Wasilewska z Warszawy praktyka długoletnia w Położniczej klinice, Uniwersyteckiej udziela porady u siebie, na mieście przyjmuje zamówienia, niezamężnym ustępstwo. Kaliska 50—4. 69

LOMBARD

Piotrkowskiego T-wa Pożyczkowo-Oszczędn. „HURTOWNIA”, wydaje pożyczki na zastaw

Mebli stolarskich, złota, srebra, biżuterji, platerów itp.

Znakomitej dobroci pasta do podłóg

„JEDYNA”

nadająca lustrzany połysk bez użycia szczotek, w trzech kolorach jest do nabycia w składzie aptecznym Józefa Złotnickiego Kaliska 28. 87

Z powodu powiększenia jest natychmiast do sprzedania w zupełnie dobrym stanie **35-konny motor na gaz ssany**

(paliwo: gaz miejski, antracyt, koks i węgiel drzewny. W RUCHU można obejrzeć każdego dnia w młynie walcowym „Młynki”, Piotrków. 77

Chłopiec potrzebny na praktykę do felczera Dąbrowskiego w Kamińsku.

Mieszkanie umeblowane, składające się z dwóch pokoi, zaraz do wynajęcia. Adres: Sulejowska Nr. 8. 86

ZGUBIONO legitymację żywnościową wydaną przez Komisję Apropowizacyjną za Nr. 6410 na nazwisko MICHALA PRZYŁĄCKIEGO zamieszkałego w Piotrkowie przy placu Litewskim № 8. **ZAGINEŁA** legitymacja żywnościowa wydana przez Komisję Apropowizacyjną za Nr. 2216 na nazwisko Moszka Gomolińskiego zamieszkałego w Piotrkowie przy ul. Staro-Warszawskiej L. 13. 85

Adres Redakcji: Piotrków, Bykowska, 71 parter

Redakcja otwarta od godziny 12-ej do 1-ej w południe w dniu powszednim i w niedziele. Rękopisów Redakcja nie zwraca.

Administracja otwarta od godziny 9 do 1 rana i od 4 do 7 popołudniu. Cena poszczególnego numeru 20 hal. = 18 fenigów.

Adres Administracji: Piotrków, Bykowska 71.

Prenumerata miesięczna w Piotrkowie 3 kor. na prowincji i zagranicą 3 kor. 70 halerzy. Cena ogłoszeń za wiersz: Nadesłane kor. 1 halerzy 50. Dział informacyjny 40 hal., za każdy następny 30 hal. Układ tabelaryczny lub skombinowany 60 halerzy, za każdy następny 50 hal. Nekrologi 50 halerzy.